

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ

ΟΙ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ ΤΗΣ ΡΟΥΛΕΤΤΑΣ

Ποιός ανέκαλυψε τη ρουλέττα.—Τι γινόταν κατά τα πρώτα χρόνια του νέου παιχνιδιού. Τα κέλπα τών διαφόρων απατεώνων.—Ο ξυπνος Σκωτσέζος πού ζήτηναξο το μπάγκο. Πώς έγινε εκατομμυριεύχος. Τό άσημένιο τάλληρο και τό χρυσό είκοσόφραγκο. Ο κύριος με τό βιβλίο.— Διάφορα κέλπα και τεχνάσματα. κλπ.

Μιά ηλικιωμένη κυρία έβαλε ένα τάλληρο άπάνω στο τραπέζι τη στιγμή πού έβγαϊνον τό νούμερο

αϊώνα κι έθεσε τις βάσεις της νεωτέρας μαθηματικής επιστήμης. Η αλήθεια εϊνε πός η έφευρεσις δέν όφειλεται άποκλειστικά σ' αυτόν, άλλα τό καινούργιο παιχίδι τοϋ τό έμαθε από την Κίνα ένας ιεραπόστολος, πού τό είχε ιδή εκεί και ο Πασκάλ τό τελειοποίησε και τοϋ έδωσε τό όνομα «ρουλέττα». Από τότε, λοιπόν, πού έγκαινιάστηκε η ρουλέττα, ένα πλήθος άνθρωποι έπασαν τά κεφάλια τους, γιά να μαντεύσουν τό μυστικό της και ά ανακαλύθουν τόν τρόπο πού θα έβγαϊνον πάντοτε κερδιόμενοι. Και σήμερα ακόμη, σε όλα τά καζίνα και τά χαρτοπαιγνια τό κόσμου, υπάρχουν άνθρωποι πού εφευρίσθουν διάφορα «συστήματα» της έφευρεσεώς τους, με τά ποία έλπίζουν ότι θα νικάζον τόν μπάγκο. Πάντοτε όμως, άργά ή γρήγορα, αναγκάζονται να καταθέσουν τό όπλα και ά ανακαλύθουν τόν τρόπο πού θα έβγαϊνον

Υπάρχουν όμως και άνθρωποι, πιο έξυπνοι, πού έφέρουν ότι δσα χρήματα κι άν σπαταλή κανείς και όση φαιά ούσία κι άν καταναλώσει, ποτέ δέν μπορεί να εϊνε εύλογος πός θα κερδίσει στη ρουλέττα. Γι' αυτό δέν κáθονταν ούτε στιγμή να πιάσουν τό κεφάλι τους, άλλα δοκιμάζουν να κερδίσουν μ' άλλο τρόπο: Με κλεψιές και άπάτες. Και φυσικά τό σύστημα τους αυτό εϊνε αλάσθηστο και έχει έπιτυχία 100 οιο ...ως την ώρα πού θ' ανακαλυφθών!

Από τούς άπατεώνας αυτούς μόνον ένας μπλόκος να σχηματίσει μιά δολόκληρη περιουσία από τά χρήματα πού κέρδιζε από τη ρουλέττα κι' αυτό χάρις σ' ένα έξυπνότατο κόλπο, πού σήμερα εϊνε τελείως άνεφάρμοστο. Κι' αυτό γιατί τό κόλπο εκείνο έγινε κατά τά πρώτα χρόνια της Ιδρύσεως τοϋ Μόντε—Κάρλο, όταν ή ρουλέττες ήσαν άκόμα άτελείες.

Αυτός λοιπόν ό έξυπνος παίκτης, πού κατάφερε να νικήσει την ρουλέττα, ήταν Σκωτσέζος και μηχανικός τοϋ επάγγελμα. Σάν μηχανικός πού ήταν γνώριζε πός ή ρουλέττες της έποχής εκείνης ήσαν πολύ έλλιπείς. Ήξερε άκόμη πός ή μπαλίστα της ρουλέττας πέφτει εύκολότερα στα χωριστά πού εϊνε πλατιότερα από τ' άλλα, έτσι κι' άν τά χωρίσματα αυτά εϊνε μόλις κατά ένα χιλιοστό πλατιότερα από τά διπλάνα τους. Με τά στοιχεία λοιπόν αυτά πού ήσαν πολύ θετικά κι' άναμφισήτητα, ξεκίνησε με μερικούς φίλους του και πήγε στο Μόντε Κάρλο. Αυτός και οι φίλοι του στην αρχή δέν δοκίμασαν καθόλου να παίξουν άλλα εγκαταστήσαν γύρω σ' ένα διάφορο τραπέζια και όλη την ήμερα σημείωναν τά νούμερα πού κερδίζαν σε κάθε τραπέζι. Σε λίγον καιρό έβγαϊναν τό συμπέρασμα πός σε κάθε τραπέζι όρισμένα νούμερα έβγαϊναν συχνότερα από τά άλλα. Τότε καθένας από τη συντροφία εγκαταστήθηκε σε χωριστό τραπέζι και δέν ποντάριζαν παρά μονάχα στα νούμερα εκείνα πού είχαν καταγράψει. Φυσικά τό κέρδος τους ήταν θετικό και τακτικό.

Σε λίγον καιρό όμως ή Διεύθυνσις τοϋ Καζίνο ανέκαλυψε τό κόλοπιτοϋ έξυπνου Σκωτσέζου κι' άποφάσισε να τού παίξει ένα άσχημο παιχίδι. Διέταξε διά νυκτός ν' αλλάξουν τη θέσι των τραπέζιων.

Μη βάζοντας την παραμικρή ύποψια στο μυαλό τοϋ Σκωτσέζος μας, την άλλη μέρα ποντάρισε σε κάθε τραπέζι τά συνηθισμένα νούμερα. Φυσικά έχασε. Έπειδή όμως γνώριζε πός τό σύστημα τοϋ ήταν αλάσθηστο, δέν απέδωσε στην τύχη τό χάσιμό του αυτό, άλλα έξήτησε τι συμβαίνει και δέν άργησε ν' ανακαλύψει τό άλλαγμα τών τραπέζιων. Και πάλι όμως δέν άπέλιπτο. Έξήτησε με έξαιρετική προσοχή τά τραπέζια κι' ανέκαλυψε ότι καθένα από αυτά είχε ένα ιδιαίτερο γνώρισμα. Άλλο π. χ. είχε λίγο ξεδαρμένη τη μιά άκρη, άλλο είχε ένα λεκέ σε όρισμένο σημείο κτλ. Έτσι άπουδρήσαν κι' άν μετέθετον τά τραπέζια, αυτός ήταν άξιος να τό άναγνωρίσει.

Υστερ' άπ' αυτό έναύχονος πάλι να παίξει και ή τύχη τοϋ ήταν άχώριστος σύντροφος. Η Διεύθυνσις τοϋ καζίνο δέν μπορούσε πειά να κáνη τίποτα εναντίον του. Τά τραπέζια χόρευαν καθριλλίες κάθε νύχτα, μα ό

ξυπνος Σκωτσέζος και οι φίλοι του τά ανακάλυπταν παντού. Στο τέλος τό Καζίνο βρήκε πός δέν έμεινε άλλη λύσις παρά να παραγγελθών έπειγόντως νέες ρουλέττες τελειοποιημένες. Όταν ή ρουλέττες αυτές μπήκαν σε λειτουργία, ή χρυσή έποχή τοϋ Σκωτσέζου μας τελείωσε. Έπειδή όμως δέν ήταν γεννημένος χαρτοπαίκτης, άλλα ένας έξυπνος έπιχειρηματίας, όταν είδε πός δέν περνούσε πού έ μεθοδός του μάζεψε τά εκατομμύρια πού είχε κερδίσει στο Μόντε Κάρλο αυτός και οι σύντροφοί του και άποχωρήσανε γιά πάντα τό Καζίνο.

Ένας παίκτης καθόταν στη μέση τοϋ τραπέζιού έχοντας μπροστά του άνοιχτό ένα χοντρό βιβλίο.

Πριν άπ' τόν παγκόσμιο πόλεμο—πού ύπήρχαν στην κυκλοφορία χρυσά νομίσματα—μια μέρα ένας κύριος κάθισε στο τραπέζι της ρουλέττας και έβαλε επάνω σ' ένα νούμερο ένα ρουλό τών εικονίω άσημένιων φράγκων. Τό νούμερο έχασε και ό γκρουπιέρης θέλησε να πάρη τό ρουλό. Τότε όμως έπενεβή ό κύριος γιά παρεκάλεισε να τοϋ αφήση τό ρουλό, γιατί είχε την ιδέα πός θή τοϋ έφερε τύχη και γιά άντικατάστασι τοϋ πλήρωσε ένα χρυσό είκοσόφραγκο. Τό Καζίνο δέχονταν πάντοτε δυσπιστία στους παίκτας πού κάνουν τούς προληπτικούς. Ο γκρουπιέρης άνοιξε τό ρουλό και είδε ότι πραγματικά μέσα είχε είκοσι άσημένια φράγκα. Έδωσε τότε πίσω τό ρουλό στον κύριο και αυτός τό τοποθέτησε σ' ένα άλλο νούμερο. Αυτό τό παιχίδι επανελήφθη κάμποσες φορές. Ο κύριος έκανε, πλήρωσε τό είκοσόφραγκο πού κι' έπαινε πίσω τό ρουλό. Έπιτέλους κάποια φορά βγήκε τό νούμερο του.

Ο γκρουπιέρης θέλησε να μετρήσει στον κύριο με τό ρουλό τριανταπέντε είκοσόφραγκα. Μα τότε εκείνος διεμαρτυρήθη και είπε πός είχε βάλει πολύ περισσότερα. Με τά λόγια αυτά άνοιξε τό ρουλό και είδαν ότι άποτελείτο από είκοσι χρυσά είκοσόφραγκα!

Τι συνέβαινε. Ο έξυπνος παίκτης είχε δυό ρουλά έντελώς όμοια εφ'εταίκαξ. Τό ένα με είκοσι άσημένια μονόφραγκα και τό άλλο με είκοσι χρυσά είκοσόφραγκα. Στην αρχή έβαλε στο τραπέζι τό πρώτο. Υστερα όμως έβαλε έξακολουθητικά τό δεύτερο. Έτσι όταν έκανε πλήρωσε μόνον είκοσι φράγκα και όταν κέρδισε ζήτησε να τοϋ πληρώσουν δεκατέσσερες χιλιάδες!

Από τότε όμως έπαυσαν να δέχονται στο Μόντε—Κάρλο χρήματα τυλιγμένα σε ρουλά, άπάνω στο τραπέζι της ρουλέττας.

Ένα κόλπο παιγμένο επίσης με άσημένια και χρυσά νομίσματα επηρεήθηκε και πάλι στο Μόντε—Κάρλο πρό τοϋ πολέμου. Μια καλοντυμένη ηλικιωμένη κυρία πλησίαξε νευρικά στο τραπέζι κι' έβαξε ένα άσημένιο τάλληρο επάνω στο νούμερο πού μόλις είχε κερδίσει. Δηλαδή ή κυρία αυτή επηρεόνησε ως την στιγμή πού ή μπαλίστα σταματούσε σ' ένα νούμερο και τότε γρήγορα—γρήγορα έβαξε τό τάλληρο στο νούμερο αυτό. Φυσικά, ό γκρουπιέρης την άντελήφθη και με εύγένεια της έδωσε πίσω τό τάλληρο της, λέγοντας της πός δέν έπιτρέπεται πιά να ποντάρει κανείς σ' αυτό τό νούμερο. Η κυρία μουρμούριζε μιά δικαιολογία κι' έφευγε από τό τραπέζι. Όσοδός επάνω στο νούμερο πού είχε κερδίσει, μαζί με τις άλλες μάρες, βρισκόταν κι' ένα χρυσό είκοσόφραγκο κι' ένας κύριος από την άλλη άκρη τοϋ τραπέζιού έλεγε πός ή μπαλίστα ήταν δική του. Τό κέρδος τοϋ πληρωνόταν και ό κύριος έφευγε από τό τραπέζι με τριανταπέντε είκοσόφραγκα κέρδος.

Υστερα από λίγο τό ίδιο περιστατικό επαναλαμβάνονταν σ' ένα άλλο τραπέζι. Η νευρική και ηλικιωμένη κυρία έβαλε τό τάλληρό της στο νούμερο πού είχε βγή εκείνη τη στιγμή, ό γκρουπιέρης της τό έδινε πίσω και πάλι παρουσιαζόταν ό ίδιος κύριος και ζητούσε να τοϋ πληρώσουν τό κέρδος από τό χρυσό είκοσόφραγκο πού βρισκόταν άπάνω στο τραπέζι.

Τό κόλπο ήταν τό έξης, ή κυρία έβαζε άπάνω στο τραπέζι όχι ένα άλλα δυό νομίσματα και κατά τέτοιον τρόπο ώστε τό τάλληρο πού ήταν μεγάλο ήταν από πάνω και να νοπολένι πού ήταν μικρό ήταν από κάτω. Όταν της έλεγαν πός απαγορεύεται, έπαινε τό τάλληρο. Τό νοπολένι όμως έμεινε στη θέσι του και πληρωνόταν. Τό κόλπο φυ-

Στη Ρουλέττα I...

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤΑ ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιά)

περίοδος των «διακοπών» τελείωσε για όλους τους «αστέρες». Ένας-ένας, λοιπόν, γυρίζουν πάλι στο Χόλλυγουντ και προσπαθούν να ξανασημειώσουν στην κωμωδική ζωή του. Πρώτος απ' όλους, ξαναγύρισε ο Γκάρι Κούπερ. Δεν ήταν όμως μόνος. Τον συνόδευε μια γυναίκα εξαιρετικής ομορφιάς. Η μυστηριώδης άγνωστος εγκαταστάθηκε σε μία κομψή βίλλα κοντά στην κατοικία του διασημού «αστέρος». Όλες ή κακές γλώσσες, φυσικά, βέηχαν την ευκαιρία να «κόψουν και να ράβουν» εις βάρος τους ένα σωρό περιε-

γες ιστορίες. Μά η αλήθεια είναι ότι αυτή η χαριτωμένη γυναίκα, είχε μια παλιά αισθηματική κρίση του παριζιανού γόστου, την οποία συνάντησε στην λουτρόπολη που παραθέσει.

Δεύτερος έπόμενος ο Ραμόν Νοβάρρο μ' όλη την οικογένειά του. Ο πιο όμορφος ήθοποιός του Χόλλυγουντ, γύρισε στην πόλη του κινηματογράφου λίγο αδύνατος και χωρίς κέρφι. Οι φίλοι του άναστατώθηκαν και τον άναγασαν να κυτταχτεί στους γιατρούς. Και τότε απείδειχθη κάτι που τού άνησχυσε. Ο διάδοχος του Ροδόλφου Βαλεντίνο είχε πάθει σωματική και πνευματική υπερκόπωση. Τώρα, λοιπόν, αναπαύεται στη βίλλα του και προσπαθεί ν' ανακτήσει τη δροσιά και το βάρος που είχε χάσει με τα σπέρ και τις αισθηματικές περιπέτειες.

Ο Τζέιν Βαϊσμούλερ κι' η Μόργη, Ο Σούλιβαν ήσαν οι μονοιάτοι τους «αστέρες» που ώφελήθηκαν από τις «διακοπές» τους. Ξαναγύρισαν στη φιλμοπολι εὐθυμοί και γεμάτοι υγεία. Σήμερα αποτελούν ένα από τα πιο χαριτωμένα ζευγάρια του Χόλλυγουντ.

***

Ο Ουάλλας Μπέρου έδω και λίγον καιρό είχε μια συνταραχτική περιπέτεια. Ίδου πώς την αναφέρουν τα «Κινηματογραφικά Νέα»:

«Πληροφορούμεθα ότι ο Ουάλλας Μπέρου ζήτησε από την εταιρία του να του παραχωρήσει μιάς εβδομάδος άδεια για να συνέλθει από έναν ψυχικό κλονισμό που ύπέστη τελευταίως».

Αυτή η πληροφορία βέβαια άναστατώσε τους Άμερικανούς δημοσιογράφους, οι οποίοι έσπευσαν να έξακριβώσουν τί άκριβώς συνέβαινε και ποιάς ώταν ό ψυχικός κλονισμός του διασημού ήθοποιού. Απεκαλύφθησαν λοιπόν τά έξης καταληκτικά πράγματα.

Ο Ουάλλας Μπέρου δυό χρόνια τώρα ήταν ό «προστάτης» μιάς πολύ συμπαθητικής νέας. Αυτό τό κορίτσι ελεγε έρθει από καιρό από τί Γαλλία στην πόλη των «αστέρων», είχε δυστυχιστεί κι' ίσως θά πέθαινε άν δεν τύχαινε ό μεγάλος ήθοποιός να τό συναντήσει και να τό μαζέψει από τό δρόμο. Από εκείνη τί μέρα, μιά από τίς φροντίδες του ήταν να τό περιπολή, να σικά αυτό ήταν έξυπνο. Άλλά δυστυχώς άπεκαλύφθη πολύ γρήγορα.

Πολύ έγέλασαν οι θαμώνες του Μόντε Κάρλο με τό άκόλοθο κόλπο. Στο κέντρο άκριβώς του τραπέζιού της ρουλέτας καθόταν ένας σοβρός κύριος που είχε μπροστά του άνοιχτό ένα χοντρό βιβλίο και στό βιβλίο αυτό σημείωνε με προσοχή κάθε άριθμό που κερδίζε. Άπό καιρού εις καιρόν, έβριζε μιά μάζρα μεγάλης άξιας έπάνω στό σημείο «ζυγά». Όταν έκέρδιζαν τά ζυγά, δηλαδή όταν έβριγαν ζυγό νοούμερο, ό σοβρός κύριος έπαιρνε τό κέρδος του μαζύ· με τί μάζρα του. Όταν όμως έκέρδιζαν τά μονά, ή μάζρα του κυριού έξαφανιζόταν από τί θεσι της μυστηριώδους.

Πώς γινόταν αυτό τό πράγμα; Άπλούστατα: Ο κύριος αυτός είχε δέμενη τί μάζρα του με μιά ψιλή μεταοική κλωστή, που έπάνω στην τούχα του τραπέζιού δεν ήταν εύκολο να την διακρίνει κανείς. Όταν ήταν να βάλει, έπαινε τί μάζρα και την τοποθετούσε στη θέση της. Όταν όμως ό γκρουπιέρας φώναζε «μονά», ό ποιηρός κύριος εύρισκε τί στιγμή που ή προσοχή των γκρουπιέρηδων και των παικτών ήταν προσπολημένη στην μπαλίτσα της ρουλέτας και γρήγορα-γρήγορα τοσβόσε την κλωστή κι' έκρυβε την μάζρα του κάτω απ' τό χοντρό του βιβλίο. Και τό δικό του κόλπο όμως άπεκαλύφθη γρήγορα.

Πολλοί από τους θαμώνες των χαροποιανών προσάπησαν με άλλο τρόπο να έξαπατήσουν τά καζίνο. Ένας απ' αυτούς άγόρασε μερικώς από τί μεγαλύτερες μάζρες του Καζίνο του Μόντε-Κάρλο και έπειδή τού ήταν αδύνατο να τις παραποιήση, τις χώρισε στη μέση μ' ένα πολύ ψιλό πριονάκι κι' έτσι απέκτησε τόν διπλάσιο άριθμό από εκείνες που είχε άγοράσει. Όταν πήγε να τις έξαγυρωσίση, οι υπάλληλοι άντελήφθησαν πως οι μάζρες ήσαν στό πάχος πολύ πιο λεπτές από τίς συνηθισμένες, αλλά ό έξυπνος άπατεών δεν θέλησε με κανένα τρόπο να παραδεχθεί αυτό τό πράγμα και έπέμενε πως τίς μάζρες τού τις έδωσαν από τό τραπέζι του παικνιδιού και αυτός δεν φέρει χαμιά εϋθύνη. Έτσι τό Καζίνο, που δεν έπιθυμεί να προκαλή σκάνδαλα, άναγκάστηκε να τού τις πληρώση.

τό μορφώση και να τ' άναδείξη. Και πράγματι, ήταν ένα πολύ χαριτωμένο κι' έξυπνο κορίτσι. Ο Ουάλλας Μπέρου τό είχε εγκαταστήσει σε μιά άστική οίκογένεια της φιλμοπολιεως και πλήρωνε τί διατροφή του. Έτσι πέρασε ένας χρόνος χωρίς κανείς να μάθη αυτό τό μυστικό του. Η νέα είχε συνέλθει από την πείνα και τίς στερησεις, είχε γίνει πεντάμορφη κι' άγαπητος τόν «προστάτη» της σάν αληθινό πατέρα. Η άστική οίκογένεια όμως στό σπίτι της όποιας έμενε είχε κι' ένα υιό. Αυτός ό νέος λοιπόν δεν άφησε να έρωτευθεί παράφορα την ψυχοκόρη του Μπέρου και να τις κάνει μιά τρυφερή έξομολόγηση. Μά ή άπάντησή της ήταν άπογορευτική:

— Άγαπά, τού ελεπε, τόν πατέρα μου και δεν θέλω να τόν εγκαταλείψω. Θά σε παρακαλέσω λοιπόν να με έξάχως. Άλλωστε έγω δεν έχω σκοπό να παντρευτώ. Τό θυερό μου είναι να γίνω ήθοποιός του κινηματογράφου.

Ο νέος από εκείνη τί μέρα έγινε σκεπτικός. Δυό-τρεις φορές άγόρασε προσάπησε να την πείση ν' αλλάξει γνώμη. Μά δεν τό κατώφερε. Στην άπελπισία του τότε αποφάσισε να δόση μιά τραγική λύσι στο ειδύλλιο του. Μιά νύχτα μπήκε άθόρυβα στην κάμαρα της νέας, την σκότωσε κι' ύστερα, πάνω στό πάτωμα της, αυτοκτόνησε κι' έκείνος.

Ο θάνατος όμως αυτής της όμορφης νέας, λυπησε κατάκαρδα τόν Ουάλλας Μπέρου, ό όποιος έκλυψε πικρά για τό χαμό της.

— Έίχα κι' έγω μιά χαρά στη ζωή μου, δήλωσε με θλίψη στους δημοσιογράφους, μά ή μοίρα θέλησε να μου την πάρη πίσω. Τι να γίνη; Θά ύπομείνω αυτό τό χτύπημα.

Κι' όμως, καθώς λέν, ό Ουάλλας Μπέρου άκόμα δεν μπορεί να τό πιστέψη ότι πέθανε ή προστατευομένη του.

***

Ένας Άμερικανός δημοσιογράφος είχε την ύπομνη να κάνει μιά πολύ περίεργη στατιστική. Ρώτησε όλους τους διακηγούς του Χόλλυγουντ και κατώφωσε να μάθη ποιοί «αστέρες» έχουν χωρίσει τίς περισσότερες φορές και τούς πραγματικούς λόγους του διαζυγίου τους. Επειδή όμως είχε δώσει τό λόγο της τιμής, του δεν άνέφερε τά όνομα τά αυτών των «αστέρων», αλλά έγραψε μόνο τίς περιπτώσεις τους και τίς αιτίες που τούς άναγασαν να χωριστούν από τί σύζυγο τους. Και αυτοί οι λόγοι εινε, μά την αλήθεια, καταληκτικοί.

Ένας από τους διασημούς γόστους παραδείγματος χάριν, έχει γράσει από τί γυναίκα του γιατί όταν κάθε πρωί έπλενε τό στόμα της και καθάριζε τά δόντια της, είχε τί μανία να του μιλάει!

— Αυτό τό θέμα, δήλωσε στό δικηγόρο του, εινε αληθινό άποκρουστικό. Σε κάνει να συζητάς και την πιο όμορφη γυναίκα. Φανταστήτε λοιπόν ότι κάθε μέρα ύπερφορα αυτό τό μαργίριο. Η γυναίκα μου, παρ' όλες τίς παρατηρήσεις μου, δεν ένοούσε να «συμμορφωθεί». Και τότε κι' έγω άναγκάστηκα να καταφύγω σ' έσας και να ζητήσω να μου πάρете διαζύγιο.

Ένας άλλος πάλι χωρίσε από τί γυναίκα του γιατί δεν τόν άφησε τό βράδυ να διαβιάση την έφημερίδα του. Την έπαιρνε από τά χέρια του, την έσκιζε και τού δημογραφίδες σκηνές.

— Ξέρετε, ελεπε στό δικηγόρο του, για μένα τό διάβασμα της έφημερίδας ήταν μιά από τίς άπολαύσεις μου. Ξεκουραζόμουν και σιγά σιγά μ' έπαιρνε ήσυχια ό ύπνος. Έίχα συνηθισει από νέος σ' αυτή την άπόλαυση. Άλλωστε αυτή την ώρα ήμουν ελεύθερος κι' είχα λίγο καιρό να μ' έβω ό μέσο τί γίνεται κι' ό έξω κόσμος.

Η γυναίκα μου τίς πρώτες μέρες γκρινιάζει λιγάκι κι' ύστερα σόπασε. Νόμισα ότι είχε κανονισθεί αυτή ή διαφορά μας. Μετά λίγο καιρό όμως, μά νόχτα, άφου σπιρογυρίσες σάν δαιμονισμένη μισή όσα δίπλα μου, τέλος άρχισε να κλαι και να με βρίζη ότι ήμουν άναίσθητος. Την καθούσυχασα και συνέχισα τό διάβασμά μου. Μά αυτή ή σκηνή φανελήφθη και την άλλη νύχτα. Αυτή τί φορά μάλιστα ή γυναίκα μου έπέεθε και μου έσχισε την έφημερίδα. Κι' αυτή ή ιστορία έξακολούθησε ως τί μέρα που παρέθεκα ν' άκούω τίς γκρινιές της και τίς ζήτησα να με ξεφορτωθή!

Κι' ή παράδοξες αιτίες των διαζυγίων έξακολούθησαν στό άθροτο του Άμερικανού δημοσιογράφου να διαδεχόνται ή μιά την άλλη. Όσο τώρα για τό ρεκόρ των διαζυγίων, μη φανταστήτε ότι τό έχει χαμιά μάγια γόσηση. Τό έχει μιά πεντάμορφη γυναίκα διάσημη μόνο για τά σκάνδαλά της. Εινε μιά «μίσση» Μάρτζου Σμόλ, ή όποία έχει παντρευθεί κι' έχει χωρίσει πενήντα φορές πριν άκόμη να κατορθώση να γίνη «αστέρας» πρώτος μεγέθους. Δικαίως λοιπόν στό Χόλλυγουντ την λένε «βασιλίτσα των διαζυγίων».

***

Ο Κάρλ Άντόν, ό περίφημος σκηνοθέτης τελείωσε δώ και λίγες μέρες τό «γύρισμα» των «Τελευταίων Ρόδων» στό όποιο πρωταγωνιστεί ή Ούγκνι Ντυφλό.

Ο περίφημος «Διγνώς» του Κι. νηματογράφου. (Άμερικανική γελιογραφία)